

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Ivo Pospíšila (soudce zpravodaj) a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Ing. E. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2017, č. j. MSK 62721/2017, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 4. 2018, č. j. 19 A 34/2017 – 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalovaného **se zamítá**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci jako náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti **19 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

**I.
Vymezení věci**

[1] Městský úřad Český Těšín (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 11. 4. 2017, č. j. MUCT/13921/2017, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti majetku dle ustanovení § 50 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se měl žalobce dopustit tím, že na sousedním pozemku manželů S. při hranici se svým pozemkem vystříhal středovou část živého plotu z okrasných jehličnanů do výše cca 1,2 m. Dle správního orgánu I. stupně žalobce tímto jednáním živý plot v podstatě značně znehodnotil, čímž způsobil na majetku manželů S. blíže neurčenou škodu. Za toto jednání mu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a povinnost uhradit paušální náklady řízení.

[2] O odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 5. 2017, č. j. MSK 62721/2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), tak, že uloženou pokutu snížil na 800 Kč, prodloužil dobu její splatnosti a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Co se týče způsobené škody, dospěl žalovaný k závěru, že vzniklá škoda je nemajetkového rázu, jelikož jehličnany po určitou dobu nemohou naplňovat svou okrasnou a stínící funkci. Bylo tedy zasaženo do majetkové sféry manželů S. Není rozhodující, že žalobce živý plot ostříhal odborně a s pečlivostí.

[3] Žalobce se proti napadenému rozhodnutí bránil žalobou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), který rozsudkem ze dne 17. 4. 2018, č. j. 19 A 34/2017 – 25 (dále jen „napadený rozsudek“), napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť skutkový závěr žalovaného, že protiprávním jednáním byla způsobena škoda, nemá ve správním spisu oporu. Úvaha správního orgánu I. stupně, že manželům S. vznikla jednáním žalobce škoda, není podepřena žádným podkladem, stejně tak ani úvaha žalovaného, který na rozdíl od správního orgánu I. stupně učinil závěr, že v projednávané věci vznikla újma nemajetková. Otázka, zda jednáním žalobce byla způsobena škoda, je otázkou odbornou a správní orgán rozhodující v dané věci si pro její posouzení vyžadující odborných znalostí, měl vyžádat jako důkaz buď odborné vyjádření, či znalecký posudek.

II.

Kasační stížnost, vyjádření žalobce

[4] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítá, že v daném případě manželům S. škoda nepochybně vznikla, neboť okrasné jehličnany mají určitou hodnotu, žalobce je svým jednáním poškodil a vzniklá škoda je vyjádřitelná v penězích, jelikož na uvedení jehličnanů do původního stavu je třeba vynaložit určité finanční prostředky. Pro odpovědnost žalobce za přestupek je přesná výše vzniklé škody irelevantní a správní orgány ji tudíž nejsou povinny zjišťovat. Z tohoto důvodu by bylo nadbytečné provádět důkaz znaleckým posudkem nebo odborným vyjádřením. Institut tzv. odborného vyjádření navíc ani zákon o přestupcích nezná.

[5] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že by byl ochoten na žádost manželů S. ostříhat živý plot v celé své délce, čímž by se jehličnany naopak zhodnotily. Takto je vystříhal pouze v místě, kde stínily skleníku na jeho pozemku. Správní orgány neověřily situaci na místě samém a věc hodnotily tak, jako by se ze strany žalobce jednalo o vandalismus nebo ničení větví či kořenů předmětných jehličnanů.

III.

Posouzení kasační stížnosti

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[7] Po přezkoumání kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost **není** důvodná.

pokračování

[8] Podle § 50 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích *přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně způsobí škodu na cizím majetku zničením nebo poškozením věci z takového majetku*. Předpokladem odpovědnosti za přestupek dle tohoto ustanovení je tedy vznik škody na majetku poškozeného, ke které dojde zničením nebo poškozením věci. Otázka, zda byl ve správním řízení řádně zjištěn vznik majetkové škody, je v nyní posuzovaném případě předmětem sporu.

[9] Jak upozornil již krajský soud, správní orgán I. stupně konstatoval, že manželům S. vznikla jednáním žalobce škoda. Žalobce poté v odvolacím řízení namítal, že žádnou škodu svým jednáním nepůsobil, neboť jehličnany podobným způsobem zastříhával již v minulosti a po jeho zásahu vyrostly ještě bujněji a do stále větší výšky. Na tuto odvolací námitku reagoval žalovaný úvahou, že vzniklá újma na straně manželů S. je nemajetkového rázu (omezení okrasné a stínící funkce). Nejvyšší správní soud uvádí, že již z tohoto důvodu bylo na místě napadené rozhodnutí zrušit jako nezákonné. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že jednáním žalobce byla způsobena toliko nemajetková újma, nemohl žalobce tímto jednáním naplnit skutkovou podstatu přestupku dle § 50 odst. 1 písm. d) zákona o přestupcích, která předpokládá vznik škody na majetku poškozeného. Tento nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze jakkoliv napravit argumentací uplatněnou v kasační stížnosti.

[10] Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že zásah žalobce se s přihlédnutím ke všem zjištěným skutečnostem jeví jako protiprávní, neboť žalobce ostříhal živý plot v cizím vlastnictví, aniž by k tomuto jednání prokázal soukromoprávní titul. Nelze zpochybnit ani skutečnost, že okrasné jehličnany plnící funkci živého plotu mají určitou nenulovou hodnotu, kterou lze vyjádřit v penězích. Žalobce však svým jednáním okrasné jehličnany nezničil a naopak argumentuje tím, že se jeho zásahem hodnota živého plotu nesnížila. Podstatou věci je tedy otázka, zda vůbec došlo jednáním žalobce k zásahu do majetkové sféry manželů S. tak, že se objektivně snížila hodnota předmětných okrasných jehličnanů, nikoliv otázka konkrétní výše škody. V případě typických přestupků proti majetku (krádež, zničení věci, nepochybné poškození věci) zpravidla nebude tato otázka představovat významnější problém. V hraničních případech a za předpokladu, že sám obviněný vznik škody odmítá, je ovšem třeba, aby se správní orgány otázkou vzniku škody důkladněji zabývaly. V případě potřeby mohou správní orgány dle § 56 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ustanovit k posouzení odborných otázek znalce. Ačkoliv zákon nezná institut odborného vyjádření (jedná se o institut civilního a trestního soudního řízení), mohou správní orgány dle stejného zákonného ustanovení též opatřit jen odborné posouzení.

IV.

Závěr a náklady řízení

[11] Z výše uvedených důvodů vyplývá, že napadený rozsudek není nezákonný. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl v řízení úspěšný, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, spočívající v poštovním za odeslané vyjádření ke kasační stížnosti ve výši 19 Kč. Tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2019

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu